

Проект OKANA

Повторна постановка та показ 2025 2026

Компанія A Hauteur des Yeux, Падру
Тачелла

26 жовтня 2025

Проект Окана

Зміст

Створення 2024

Розподіл	с.	3
Коротко	с	5

Продовжувати дослідження та ділитися ними

Наміри щодо досліджень	с.	7
Адаптації для поширення	с.	9
Календар роботи	с.	9

Біографії

Компанія A Hauteur des Yeux	с.	11
Художній колектив	с.	15

Контакти

р. 18

Додатки

листи-підтвердження від Galpon та T.21

Якщо не вказано інше, зображення є фотографіями твору, створеного в 2024 році © Erika Irmeler

Переглянути презентаційну папку **Проект Окани**

Короткометражний фільм **Проект Окана**, натхненний сценічною постановкою

Читайте також У всесвіті Окани – Фаб'єн Імхоф – La Périnière, лютий 2024 року

Проект Окана
Повторна постановка та адаптація для показу
2025-2026

Концепція, гра, дослідження та адаптація сценографія **Падру Тачелла**

Хореографія та танець **Ноемі**

Альберганти Музична композиція та виконання

Жеральдін Шенкель Адаптація костюмів та шкіри на

Окані **Вероніка Сеговія** Створення світла та режисура

Клер Фірманн

Адміністрація **Френк Феделе**

Виробництво **Компанія A Hauteur des Yeux**

Досьє про відновлення

Літо 2024

Діагональ порожнечі

На початку є ідея поразки і (само)мату. Але ось сама структура шахівниці, її лінії рівноваги і рухів, зникають і врешті-решт розчиняються. Ось, відгукуючись на сили, що рухають скульптурне тіло Окани, проявляються інші сили, які ставлять під сумнів саму гру. Тож, перемога чи поразка?

У цій делікатній і захоплюючій постановці відповідь має менше значення, ніж еволюція процесу і, відповідно до нього, еволюція свідомості. Змінити правила, порушити конвенції – це означає взяти час, щоб змістити погляд і зіткнутися з порожнім простором. На межі цих екзистенційних безодень лялька-автомат, танцівниця, музикантка і лялькар-автоматик скасовують реальність, щоб створити нові кореляції і нові взаємодії.

Так, завдяки Окани, танцівниці-автомату людського зросту, відкривається дивовижний простір абстракції, де рух виступає одночасно рушійною силою і викликом.

Унікальний і потужний поетичний досвід.

Текст презентації твору
Ліонель Чіуч - 2024

Довготривала творчість

Окана – це скульптура з дерева та металу, створена в минулому столітті. Як і всі ляльки, створені Падрутом Такчеллою, вона не є зображенням персонажа, який грає в сценічній виставі. Вона є істотою, на основі якої створюється сценічний твір.

Разом з компанією A Hauteur des Yeux Падрут Таккелла працює в ритмі, який диктується термінами його досліджень у галузі мистецтва оживлення скульптур. Саме в його майстерні народжується художній задум; саме там він поєднує свою уяву, думки та майстерність, щоб створити істот, доля яких ще не визначена.

Цей тип художньої роботи пов'язаний із стійкістю, трансформацією та еволюцією матерії. З цього стану постійних досліджень виникає необхідність вийти з майстерні, надати інший контекст істотам, народженим на верстаті, і супроводжувати їх на їхньому власному шляху. *Проект Окани* переносить години роботи в майстерні на сцену у вигляді твору на межі образотворчого мистецтва, наукового ремесла та сценічного мистецтва. Твір, представлений у лютому 2024 року в Galpon у Женеві, є етапом цього довгого процесу.

Сьогодні йдеться як про продовження досліджень з автоматизації Окани, так і про адаптацію сценічного обладнання з метою поширення вистави.

Зображення майстерні – Radrut Tacchella

Наміри дослідження

Етап майстерні – соло

Підняти руку, сповільнитися, вирівняти її горизонтально, повільно зупинити рух; потім раптово опустити руку. Перетворити цей танцювальний рух на алгоритм, поєднати його з диханням, рухом іншої руки, поворотом тіла, поглядом.

Перенести вагу тіла на таз. Записати все. Змінити, адаптувати рухи один за одним, щоб сформувати єдине ціле. Пов'язати все це зі світом танцю Ноемі, інтегрувати в ритм і звуки Жеральдін. Дослідження в майстерні, майже абстрактні алгоритми перетворюються на танцювальне творіння; персонаж Окана інтегрується в цей світ як танцівниця.

У 2023 і 2024 роках Падрут Тачелла почав створювати бібліотеку танцювальних рухів для Окани. Ця робота була відкладена на час створення та представлення **проекту Окани** в театрі Galpon. Після вистав у театрі Galpon у лютому 2024 року і повернення до майстерні Падрут Таккелла знову занурився в фундаментальні дослідження: як швидше написати комп'ютерний код для складного руху?

Подібно до танцівниці, яка імпровізує рух, змінює його і потім інтегрує в більш широкий хореографічний контекст, він тепер трансформує стару програму для Окани. В даний час Падрут Тачелла присвячує себе розробці партитури, яка дозволяє йому записувати рухи за допомогою декількох джойстиків і графічно втручатися в них.

Етап постановки – колективна робота

Проект відновлення дозволяє пов'язати ці зміни в програмуванні та збагачення словника рухів Окани з танцівницею Ноемі Альбергаті та музиканткою Жеральдін Шенкель.

Не змінюючи форму вистави, створеної в лютому 2024 року, йдеться про те, щоб інтегрувати більш складні танцювальні рухи Окани, продовжувати розвивати їх на сцені разом з танцівницею та музиканткою.

Необхідно приділити час, щоб освоїти ці нововведення. Скористатися цими технічними змінами, щоб ще більше поглибити зв'язки між головними героями, дати можливість виникнути новим діалогам і випробувати на сцені колективом поліпшення рухів ляльок, розроблені в самоті майстерні.

Такий підхід, заснований на тривалому дослідженні, що постійно ставить під сумнів поточний стан речей, дозволяє компанії розглядати творчість загалом і **проект Окана** зокрема не як продукт, який можна без змін переносити в різні місця показу, а як об'єкт експериментів і розвитку.

Через цю роботу я хотів би поділитися своєю пристрастю до світу механічного руху, відкрити поезію вираження машин, відкрити роздуми про наші аналогії, наші відмінності, наші побоювання розвиватися разом з ними.

Падру Тачелла – робочі нотатки

Як завжди, тріумф машин був тріумфом людей. Ми схильні забувати про це, коли люди поступаються своїм творінням. Від міфології до наукової фантастики, протистояння людини і машини часто розглядалося як питання життя і смерті. Ця риторика конкуренції є загальноприйнятою. Ми змагаємося, ведемо боротьбу або навіть війну проти машин.

Є дуже мало прикладів сфер, де людське тіло і розум можуть бути нарівні з комп'ютером або роботом. Я хотів би, щоб їх було більше.

Deer Blue здобув перемогу, але чи був він розумним? Ні, не був, принаймні не так, як сподівався Алан Тюрінг. Виявилося, що шахи можна виграти силою, коли комп'ютерна техніка стала достатньо швидкою, а алгоритми — достатньо розумними. Але навіть при неймовірній швидкості 200 мільйонів позицій за секунду метод Deer Blue не дозволив розгадати таємницю інтелекту, про яку мріють.

Мій особистий досвід навчив мене, що ми повинні протистояти своїм страхам, якщо хочемо отримати максимум від наших технологій, і ми повинні подолати ці страхи, якщо хочемо отримати максимум від того, що може дати людство. Наша людськість не визначається якимись навичками, такими як вміння користуватися молотком чи навіть грати в шахи. Людство може робити тільки одне. Мріяти. Тож давайте мріяти про велике.

*Не бійтеся розумних машин, працюйте з ними – уривки Гаррі Каспаров,
переклад Америка Аугілера та Люсі Ланжесвен
Ted VancouverBC, квітень 2017 р.*

Адаптації для поширення

Сценографія та механізми

Окана тісно пов'язана з простором, в якому вона танцює. У безпосередній близькості від Галону та центральної сценографії, оточеної напівкруглими трибунами, її інтенсивний, прямий погляд привертає увагу кожного глядача та кожної глядачки.

Більшість місць, де буде показуватися вистава, вимагають, щоб обладнання було пристосоване до фронтальних, зазвичай вищих, трибун.

Дотепер варіанти вистави є «майстернями-скороченнями», найекстремальніший з яких обмежується простором 2 м x 2 м, освітленим трьома прожекторами для зйомки відео, натхненного сценічною постановкою. Усі записані жести були потім перероблені в живу гру (2 гравці). Техніка гри Окани дозволяє це зробити, але те, що було можливим для відео, не є можливим для вистави.

Ця робота з адаптації відбуватиметься в репетиційній залі Galpon, де ми зможемо працювати над фронтальністю. Висота, менша за театральну, дозволяє адаптувати кінець вистави (танець Окани на висоті).

Тоді ми зможемо показувати **проект «Окана»** як у театрах з фронтальними рядами, так і в музеях чи концертних залах. Час, витрачений на ці адаптації, дозволяє зберегти амплітуду гри, силу взаємодії між головними героями та глядачами незалежно від доступного простору.

Календар роботи

- 15–17 лютого 2025 року: формалізація та остаточне затвердження змін до програми рухів – продовження сольної роботи Падру Тачелли – майстерня 419, Женева
- 18–27 лютого 2025 року: об'єднання, хореографічні та музичні дослідження для інтеграції змін, внесених до ланцюжків рухів Окани.
Створити різні варіанти сценографії п'єси **«Проект Окани»**, щоб запропонувати сценічні формати, пристосовані до різних місць показу – репетиційна зала Le Galpon, Женева
- 28 лютого – 2 березня 2025 року: три відкриті для публіки покази в спрощеній сценічній версії – репетиційна зала Le Galpon, Женева
- 1¹ – 4 травня 2025 року: чотири вистави **«Проект Окана»**, фронтальна сценічна версія. Нагода запросити програмістів, які не бачили виставу під час її створення у 2024 році. – Театр 2.21, Лозанна.
- Протягом 2025 року: дві перформанси-конференції-зустрічі **Окана соло** – Музей механічного мистецтва та спадщини Сент-Круа,

Цей етап (дослідження, 3 публічні відкриття, 4 сценічні вистави, 2 перформанси) служить нам основою для складання плану гастролей на 2025-2026 роки.

Налагоджено контакти з BAFF - Internationales basler Figurentheater Festival на вересень 2025 року, FIGURA - Theater Festival у Бадені на червень 2026 року та International Theater Festival MESS у Сараєво на жовтень 2026 року. Керівництво фестивалів, які зацікавлені у включенні **проекту Окани** до програми своїх наступних випусків, бажає переглянути виставу перед тим, як затвердити дати та умови програми.

Фотографія з майстерні – Падрут Тачелла

Компанія A Hauteur des Yeux

Спочатку це робота скульптора, потім розробка шарнірів, щоб перетворити цю скульптуру на ляльку. Потім відкриття рухів, які вона виконує. Потім модифікація, гра, модифікація, гра... Це нескінченна еволюційна робота: ляльки театральної компанії A Hauteur des Yeux еволюціонують у якомусь напрямку.

Далі йде пошук. У свою чергу, засоби вираження, якими є маріонетки-автомати, перевиначають, адаптують, доповнюють. Кожне з знайдених рішень є еволюційним; іноді вони навіть дозволяють повернутися до старих версій, щоб відкрити їх заново, віднайти їхню основну цінність і підтвердити її в новому світлі. Термін «*нитковий*» є метафорою зв'язків між ляльковиком і лялькою-автоматом, а в ширшому сенсі — між лялькою-автоматом, танцівницею, музикантом, ляльковиком і глядачем. Нарешті, спостереження за рухами, створеними біомеханічними системами, впливає на організацію суглобів. Механічні істоти компанії АНУ, але передусім рухи, на які вони здатні, становлять потужну сценічну мову, своєрідну фабрику мрій для глядача.

Це робота над зміною, тривала робота з важливими моментами перерви, що дозволяє проаналізувати глибокий сенс руху, розвинути гру рухів великої складності. Маріонетки-автомати є свідками власного початку, вони є первинною пам'яттю про своє створення та рухи. Під час гри на сцені вони перебувають у теперішньому часі: у цей момент гри вони існують, висловлюються і водночас слухають, запам'ятовують свої зв'язки з іншими та енергію, що їх оточує, накопичують те, що є тут і зараз.

Важлива частина вираження ляльок-автоматів АНУ проявляється лише під час самої гри. Ця автономність їхнього буття, цей таємний і водночас такий доступний світ, є, безсумнівно, найціннішим, що може відкрити для себе глядач і над чим можуть працювати актори!

Створені в 1985 році, персонажі компанії спочатку були дерев'яними істотами. Фараон, у якого незабаром після поховання в гробниці вкрали діамантові очі, Окана, танцівниця-автомат людського зросту, Лутко, який вижив у війні і став космонавтом. За допомогою механічних систем з блоками та противагами — як у старовинних театрах — компанія розвиває дослідження руху та його пам'яті.

У період з 2007 по 2020 рік дослідження та розробки включали гідравліку для управління рухами сталевих ляльки для проекту XD2r-3r-4r: для цієї ляльки гідравлічні труби підключені до ручного органу, на якому грають 10 музикантів.

З 2020 року компанія розвивається в напрямку запису рухів, а моторизація з інтерфейсом і програмуванням `maxmsp` дозволяє застосовувати філософію горизонтальної гри.

Дослідження компанії стосуються проектування та виготовлення систем підвіски, шарнірів, програмування - автоматизації, але також створюють гру та хореографію власних вистав. Кожна еволюція однієї з цих галузей стимулює інші, змінює їх... нескінченна еволюція!

Дидактичний компонент дозволяє студентам-електромеханікам та школярам брати участь у проектах компанії. Передача техніки та гри є невід'ємною частиною роботи компанії.

П'єси

- Лютий 2024 **Проект Окани**, хореографічна постановка з використанням маріонетки-автомата людського зросту, її автор-лялькар, танцівниця, піаністка та її підготовлене піаніно, дизайнерка світла на сцені.
Театр «Ле Гальпон» з 22 лютого по 3 березня 2024 року
- Березень 2023 **Конференція «Аполло 17»**, китайські тіні для конференції Олександра Шольє. Концепція, виготовлення та гра: Падрут Таккелла – Гра: Томас Монсо Техніка: Лоран Вальдес
Вечори-сателіти творчості **«Ми хочемо місяць»**, Маріон Баерсвіль та d.c.p у театрі «Galpon».
- Грудень **Eigene Räume betrachten**, презентація дослідження Окана21. Концепція, побудова та гра: Падрут Тачелла – Танець: Ноемі Альберганті – Музика: Жеральдін Шенкель – Костюми: Вероніка Сеговія – Світло: Ренато Кампора.
Le Galpon
- Грудень 2020 **Fil**, вистава для ляльки людського розміру, ляльковика, танцівниці та п'яти музиканток у співпраці з ансамблем Batida. Концепція, сценографія та режисура: ансамбль Batida, Падрут Тачелла – Композиція та музика: ансамбль Batida / Олександра Беллон, Анн Брізе, Рафаель Крайка, Жанна Ларрутуру, Віва Санчес Рейносо - Світлове оформлення: Алессандра Домінгес - Костюми: Флоренсія Соеренсен - Лялька: Падрут Таккелла, Дам'єн Жаннерат - Танець: Елоді Оббонне - Звукорежисер: Давид Пуассоньє
Світлорежисер: Алессандра Домінгес - Відео: Лоран Вальдес
Le Galpon – вистави скасовані через санітарні обмеження
- Червень 2017 **Лутко, Лайка та Саті** у співпраці з ансамблем Batida. Гра: Падрут Тачелла, листопад 2020 року Фатна Джара – Музика: Олександра Беллон, Жанна Ларутуту, Віва Санчес Рейносо – Тексти: Ісмета Кардакович – Танець: Наталі Таккелла
Кілька виступів у Женеві: BIG 2017 і 2019, Athénéennes 2019, makaronic в Espace Kugler, в Міжнародному музеї Червоного Хреста, Le Galpon для повторного відкриття для публіки в 2020 році / гастролі в Театрі 2.21 і школі Nova-Kasaba, Сребеніца, Боснія і Герцеговина.
- Травень 2017 **Articulations**, вистава для гідравлічних маріонеток, 10 ляльководів та одна танцівниця. Концепція, сценографія, конструювання та гра маріонеток: Падрут Тачелла
Хореографія: Наталі Тачелла – Танець: Маріон Баерсвіль
Гра ляльок: Еммануель Бертю, Фатна Джахра, Жоель Хефті, Домінік Умейр Ротару, Стефанія Нуццо, Мануель Пуга, Маркус Шмід, Падрут Таккелла – Безпека ляльок: Гала Заккір – Музика: Жерар Бургер – Світло: Марк Гайяр
Le Galpon, Женева
- 2014–2016 **Work in progress та Variations de vases hydrauliques**, перформанс для гідравлічної ляльки, танцівниці та 6–10 ляльководів. Концепція, сценографія, конструювання та гра ляльками: Падру Тачелла – Танець: Маріон Баерсвіль
Гра ляльками: Матео Альварес, Рафаель Анкер, Еммануель Бертю, Ерік Кастангс, Фатна Джара, Франк Феделе, Домінік Умейр, Нур, Жюстін Жуссон, Стефані Мерат, Мануель Пуга, Маркус Шмід
Відкриті двері майстерні Vélodrome, Galpon та запрошення від Espace 99, Женева,
- лютий 2013 р. **Tosca Xd3r**, вистава для гідравлічної ляльки, однієї танцівниці та 5 ляльководів. Концепція, сценографія, конструювання та гра ляльками: Падрут Тачелла - Гра лялькою: Сесіль Шевальє, Давид Якубек, Педро Мігель Мендес Коста, Ізабель Матер. Танець: Наталі Таккелла. Музика: Адрієн Кесслер.
Світло: Ренато Кампора. Відео: Ельза Вентура та Валерія Стукі. Le Galpon, Женева
- 2010-2012 **Verdoliak та Verdoliak+** створення сучасного танцю з гідравлічними ляльками у співпраці з компанією «Компанія де л'Естуарі».
Am Stram Gram та повторення в Galpon та школах кантону Vo.
- 2009-2010 **Портрет**, перформанс для ляльок на палицях, пензлів та горіхів.
Фестиваль Playbox Lyon, листопад 2010 р. - Atelier Vélodrome, Женева, MAC 09

2008-2011	Xd2r , перформанс для прототипу гідравлічної ляльки та картонного макету. Сценографія, конструювання та гра ляльками: Падрут Тачелла – Гра ляльками Маттео Альварес, Ельза Вентура. 2008 та 2011: Le Galpon, закриття Artamis та відкриття на Route des Péniches 2008: Запрошення від La terrasse du troc у Bois de la Bâtie.
Грудень 2006	Derrière la mémoire , перформанс для ляльок, скелетів і танцівниць. Сценографія, конструювання та гра ляльок Падрут Таккелла Танець та звуковий супровід: Наталі Таккелла. Театр Le Galpon до 20-річчя SAT, у співпраці з компанією Cie de l'Estuaire.
Вересень 2005 нитках.	Mare Imbrium , перформанс для маріонеток у підвішеному стані та маріонеток на нитках. Концепція, сценографія, конструювання та гра ляльок: Падрут Таккелла - Гра ляльки: Даніела де Роккі, Сільві Дюбуа, Седрік Оаро, Ельза Вентура – Музика: Жерар Бургер Форум Мейрін. Запрошення від фестивалю La Bâtie. Rue de l'Hôtel de Ville, Невшатель. Запрошення від Maison du Concert
Квітень 2005 вазах.	Inversion 2 , перформанс для маріонеток у підвішеному стані, маріонеток на нитках і Концепція, сценографія, конструювання та гра ляльками: Падру Тачелла – Гра ляльками та звукова інсталяція: Седрік Оаро. Château-Rouge, Аннемас. Фестиваль Dansez !
2003 - 2004	Alchimic Marriage , перформанс для підвішених ляльководів та ляльок на нитках. Конструювання та гра: Падру Тачелла. 2004: Фестиваль «Золота маска», Санкт-Петербург. Співпраця з Akhe. 2003: Театр Le Galpon, Женева. Фестиваль La Bâtie.
Травень 2003	Il museo della Cospirazione Poetica , перформанс для ляльок, скульптур, танцівниць, водолаза, актриси, велосипедиста та підвісного електричного поїзда. Концепція, сценографія, конструкція та гра: Падрут Тачелла - Водолаз: Маркус Шмід – Танцівниці: Софі Дюброкар, Наталі Тачелла - Сінді ван Акер. Актриса: Ізабель Матер – Велосипедист: Дам'єн Жаннерат - Музика: Адрієн Кесслер. Театр ляльок. Запрошення від Гая Жутара, TMG
Вересень 2002	Fra Mauro , перформанс для підвішеного ляльковика та ляльки на нитках під повітряною кулею, що летить у небі. Концепція, сценографія, конструювання та гра ляльками: Падрут Таккелла – Повітряний пілот: Патрік Кірлі – Музика: Жерар Бургер – Координація наземної команди: П'єр Фавр Парк Ла Гранж. Запрошення від фестивалю La Bâtie
Березень 2000	Зустріч на Місяці , перформанс для ляльок, кавоварки та танцівниці. Концепція, сценографія, виготовлення та гра ляльок: Падру Тачелла Хореографія та танець: Наталі Тачелла – Музика: Адрієн Кесслер Театр Ле Гальпон, Женева. У співпраці з компанією де л'Естуарі.
Вересень 1998	Рухи невагомості – суворі світи, перформанс з лялькою та програвачем. Концепція, сценографія, конструювання та гра ляльок: Падрут Таккелла Театр Альгамбра, Женева. Запрошення від фестивалю La Bâtie

Падрут Тачелла – дизайн, конструювання, сценографія та гра лялькою

Невтомний винахідник у мистецтві лялькового театру та сценічного дизайну, Падрут Таккелла з 1984 року розробляє та конструює автоматизовані ляльки, створює та модифікує системи підвішування та механічного, гідравлічного та електромеханічного управління (програмування maxmsp).

Разом з компанією A Hauteur des Yeux він створює перформанси та вистави, в яких задіяні його автоматизовані ляльки-танцюристки та танцюристи, музиканти, актори та актриси, а також різноманітні механізми в Швейцарії та за кордоном.

Після навчання в Kunstgewerbeschule Zürich та École Supérieure des Arts Visuels (сьогодні HEAD) в Женеві. З 1984 року, спонукуваний інтересом до анатомії людини та руху, він обрав професію художника, малюючи, малюючи та створюючи свої перші ляльки, з якими працює до сьогодні. У 1990 році, перебуваючи в резиденції в Квебеку, він створив дуже складну мініатюрну анатомічну модель людських м'язів з усіма рухомими суглобами. Його зв'язок з автоматичною лялькою Окана був відзначений Фра Мауро в 2002 році на фестивалі La Bâtie, під час вистави, в якій вона підвішена під ляльковиком на конструкції з 200-кілограмовим противагою під повітряною кулею на висоті 25 метрів протягом приблизно 60 хвилин.

Як дизайнер декорацій, сценічних установок та механізмів, Падру Тачелла у 1995 році разом з Наталі Тачелла та Діаною Сенгер заснував компанію «Компанія де l'Estuaire». Він брав участь у всіх постановках, для яких створював сценографію, а також виступав у них як виконавець у період з 1995 по 2006 рік.

Він є співзасновником театру Galpon у Женеві в 1996 році і активно сприяє відновленню та облаштуванню будівлі аж до її закриття в 2008 році. У 1996 році він відкрив Galpon d'Artamis виставою Blizzard, створеною компанією Compagnie de l'Estuaire, у 2008 році він відзначив закриття майданчика Artamis, а в 2011 році відкрив Galpon de la route des Péniches гідравлічною лялькою Xd3r.

З 2020 року він розвиває гру з горизонтальними ляльками на нитках, об'єднуючи музикантів, гравців, автоматизованих ляльок та публіку на одному майданчику. Моторизація та програмування maxmsp для Окана та Pahljica (маленька дерев'яна лялька) є частиною останніх досліджень з 2020 року. Паралельно він проводить дослідження інших форм лялькового мистецтва, таких як гра китайських тіней та білих тіней, а також зв'язків між скульптурою, малюнком та живописом.

З 2017 року Падрут регулярно бере участь у BIG, у 2023 році з BIG-fluvial théâtre Galpon у виставі «Пруст – підлісок» та з ліногравюрами, виставленими в Porteous.

З 2005 року він працює у Великому театрі Женеві у відділі реквізиту та спецефектів, де розробляє прототипи машин для спецефектів і передає свої знання та досвід, пов'язані з системами, розробленими для ляльок та автоматів. Паралельно у вільний час або під час відпусток він продовжує займатися власними проектами та творами, здебільшого у своїй майстерні з досліджень та конструювання за адресою 419, у художньо-ремісничому просторі Велодром та у Galpon.

Ноемі Альбарганті – хореографія та танець

Ноемі Альбаргі, танцівниця та хореографка з Женеви, навчалася танцю паралельно з вивченням психології. У своїх хореографічних дослідженнях вона вивчає рух, виходячи з матерії тіла, і працює над доступністю та мобільністю уваги. Вона черпає натхнення переважно з практики Розалінд Крісп (Австралія) та Еміліо Артессено (Швейцарія), а також з Body-Mind Centering. Останніми роками вона також інтегрує в свою роботу голос, використовуючи спів та мову.

З 2006 року Ноемі танцює як виконавиця для хореографів та режисерів у Швейцарії

та Іспанії, серед яких Cisco Aznar, Foofwa d'Imobilité, Filibert Tologo, Mélissa Cascarino, Emilio Artessero, Dorian Rossel, Myriam Boucris та Yasmine Hugonnet.

У 2011 році вона заснувала компанію Autotrophe разом з Олівією Ортега. Разом вони створили вистави Incorpo (2012), A sec avec du sable (у співпраці з Рафаель Теїчер, 2013) та Incorpo II (2015).

З 2013 року вона розширює сферу своєї діяльності, співпрацюючи як «хореографічний погляд» у театральних та перформативних проектах.

У 2023 році за підтримки Matières Productions Ноемі реалізує два нових проекти: п'єсу *Hiatus ou le bruissement de l'entre*, представлену в Théâtre du Galpon у співпраці з музикантом Маелем Годінатом, та книгу *INFINI 02 – d'ici à là*, художню публікацію, доступну для людей з вадами зору та сліпих, у співпраці з візуальною художницею та перформеркою Міленою Букель. www.noemialberganti.ch

Клер Фірман – світлове оформлення та режисура

З 1991 по 1997 рік – асистент монтажу кінофільмів на телеканалі Télévision Suisse Romande (Клод Горетта, П'єр-Антуан Іроз, Жакоб Бергер) та сценарист середньометражного фільму Хейккі Арекалліо

З 1992 року – світлове оформлення та режисура в декількох театрах Швейцарської Романдії: Театр маріонеток Женеви, Театр Сен-Жерве, Театр Гараж, Театр Грютлі, Ла Парфумері, Ле Гальпон, Комедія Женеви, Л'Арсенік і Ла Гранж де Дорінї, Ле Петі Театр у Лозанні.

Вона регулярно працює з багатьма режисерами, такими як Крістін Аєбі, Сандра Амодіо, Дімітрі Анзулес,

Сільвією Баррейрос, Ребеккою Бонвін, Міріам Букріс, Жоаною Реймонд, Валентін Серго

Вона також створює світло для танцювальних вистав Йозефа Трефелі, Патріка Мангольда, а раніше — з Коріною Піа, Катрін Еггер, Сільвією Ходжерс і Манон Отте.

Світлові інсталяції та режисура для Міжнародного центру перкусії, CPMDT, Voix de Femmes...

2000–2022 рр. Щорічне створення світлових ефектів для аматорської трупи Театру Трьох Маленьких Веж у Моржі

2014–2022 Технічний керівник та дизайнер освітлення для культурних заходів Женевського університету

Створення світлових рішень для квіткового магазину, секонд-хенду та галереї

Вона часто супроводжує класи з кантону Во (Гімназія Ніона) та Женеви (Школа Штайнера, Інститут Жака Далькроза, CPMDT) для створення вистав.

Жеральдін Шенкель – композиція та виконання

Після класичної освіти в Женевській консерваторії Жеральдін Шенкель пішла незвичайним шляхом і стала фахівцем з переробки фортепіано: Piano-Cocktail, Piano-Bascule, Piano-Couteaux або Piano-Ferraille.

У 2010 році вона заснувала Boxing Piano, асоціацію, яка об'єднує піаністів-екстремалів, перевозників неможливого, утопічних настроювачів та меломанів-конструкторів. Так з'явилися такі дивовижні перформанси, як *Suicide d'un piano* (Самогубство фортепіано). Гігантський оркестр, що складається з 30 фортепіано та 30 піаністів. І оргіастичні фестивалі, де фортепіано перевертається з ніг на голову:

підготовлене, рояльне, вертикальне, перероблене, приготене, оркестроване, забиване, механічне, компільоване, побите, підвішене, запалене, спрагле, витесане, складене або з'їдене.

Жеральдін також пише музику для цирку і театру, а також для лялькового театру і кіно. У своїх музичних пригодах вона досліджує підготовлене піаніно, електричний клавесин, Fender Rhodes і бандонеон: *La Pioche dans le Dos*, пісня з текстом, стиль *Dark-guinguette*. *Testa di Cavallo*, експериментальний рок-гурт, з саморобним роялем. *Tête Piaf*, дует дитячих пісень *Panik*, для дитячого голосу та спотвореного клавішного інструменту. *Gözleme*, портовий музичний дует, спів та бандонеон.

Вероніка Сеговія – створення костюмів

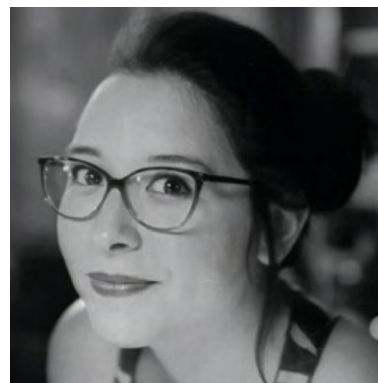
Народилася в 1987 році в Женеві, Вероніка Сеговія має диплом дизайнера одягу (2007) та диплом про професійну художню освіту (2009).

Свої перші кроки як костюмерка вона зробила у виставі «*Calvin, Genève en flammes*», де навчалася у Сесіль Веркамер-Інглес. Невдовзі вона стала швачкою-костюмеркою для театральних компаній. Режисери та музиканти, такі як Ізабель Хладек, Патрік Мор, Карель Менін та Сандро Россетті, запрошували її до співпраці над створенням костюмів.

У 2011-2012 роках, паралельно з навчанням для отримання федерального сертифіката дизайнера одягу, Вероніка Сеговія працювала швачкою та асистенткою костюмерів і сценографів, серед яких Коралі Санвуазен, Марі Бароне, Мірей Дессінжі, Ролан Девіль та Фредді Поррас.

У 2012 році Великий театр Женеві наймає її на посаду костюмерки. У 2013 році вона стає співзасновницею асоціації *Costumières & Cie*. Паралельно з цим її запрошують створювати костюми для Лефкі Папахрисостому, Сіріла Кайзера, Дельфін де Стуц, Міріам Букріс, Клер Дойч, Жерома Жуно, Ірії Діас, Венсана Фонтанна, Лори-Ізабель Бланше та Оскара Гомеса Мата, а також для колективу *Sur Un Malentendu*. У процесі цих творчих пошуків Вероніка Сеговія самостійно експериментує з методами облагороджування матеріалів. Вона особливо цікавиться дослідженням матеріалів і текстур, використовуючи фарбування і патину на текстилі, а також роботу з в'язкою.

Вероніка є першою костюмеркою, яка отримала культурну стипендію від *Fondadon Leenaards* у 2019 році. Це дозволило їй навчатися та поглиблювати власний творчий стиль, надавши їй більшу технічну свободу для своїх творінь.

Компанія A Hauteur des Yeux
Поштова скринька 100 – 1211
Женева 8
T, +41 22 321 21 76
ahauteurdesyeux.ch | contact@ahauteurdesyeux.ch

Художній керівник
Падрут Тачелла
p.tacchella@ahauteurdesyeux.ch | +41 79 255 14 42

Адміністрація Франк
Феделе
panprank@yahoo.fr | T. +41 79 696 02 61

ТЕАТР ГАЛПОН

Будинок для роботи сценічних мистецтв
ПОРУЧ З ЛІСОМ БАТІ, НА БЕРЕГАХ РІЧКИ АРВЕ
2, route des Péniches
CP 100 – CH-1211 Женева 8
www.galpon.ch contact@galpon.ch
Т. +41 (0)22 321 21 76

Падру Тачелла
Компанія A Hauteur des Yeux
Поштова скринька 100
1211 Женева 8

Женева, 27 серпня 2024 року

ГАЛПОН

ПІДТВЕРДЖЕННЯ МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ 2024-2025

ПОВТОРНЕ ВИКОНАННЯ OKANA 25 - Компанія A Hauteur des Yeux

Шановний Падруте,

Після низки зустрічей ми підтверджуємо, що Galpon прийме
ПОВТОР OKANA 25 у резиденції протягом сезону 2024-2025.

Ми забронюємо репетиційну залу на період з 18 лютого по 3 березня 2025 року.

Ми взяли до відома, що ти запланував 3 відкриті репетиції для публіки під час
твоеї резиденції.

На основі того, про що ми домовилися, ми надішлемо тобі вчасно угоду, в якій
будуть визначені умови твого приїзду до Galpon.

Ми з нетерпінням чекаємо на вас у Galpon і надсилаємо вам найкращі вітання.

Від імені команди Galpon

Анн-Лор Дорбек

На рівні очей
Padrut Tacchella
19, Place Montbrillant
1201 Женева

Лозанна, 27 серпня 2024 року

2·21 програма на 2024-2025 роки - зал 1 - прийом

Проект Проект **Окани**, Падрут Тачелла
режисер: Падрут Таккелла; актори: Ноемі Альберганті, Жеральдін
Шенкель, Падрут Таккелла
в рамках 1-го заходу *In Corpore*

Шановна труппа À Hauteur des Yeux, шановний Падрут,

Цим листом ми раді підтвердити наше бажання включити Ваш спектакль **«Проект Окана»** до програми першого видання нашого заходу *In Corpore*, який відбудеться з 1 по 18 травня 2025 року в наших двох концертних залах.

Ми вже з нетерпінням чекаємо на цю нову спільну пригоду і з огляду на це пропонуємо Вам такий графік:

Зал 1 з 1 по 4 травня 2025 року, четвер

Ми гарантуємо гонорар у розмірі 1600.- за всі 4 вистави та технічну підтримку під час монтажу та демонтажу.

Бажаємо вам успіхів у ваших зусиллях щодо отримання грантів від різних організацій. З повагою, Аліса.

Від імені 2·21

Софі Пахуд – програмістка